

مروری بر روشهای مختلف درمانهای رشدی در بیماران کلاس III پیش از بلوغ

استاد راهنما: دکتر محمد حسین رازقی نژاد

نگارش: فرشته صبح نمایان

شماره: ۲۵۰

چکیده

مال اکلوژن کلاس III مربوط است به یک انحراف در رابطه ساجیتالی ماگزایلا و مندیبل که مشخصه آن نقصان رشدی فک بالا و یا حرکت رو به عقب ماگزایلا و پروگناتیسم ویا حرکت رو به جلو مندیبل است.

بروز این مال اکلوژن در نژاد سفید از ۱ تا ۵ درصد گزارش شده است که این میزان در نژاد آسیایی ۹ تا ۱۹ درصد و در نژاد لاتین تقریباً ۵٪ میباشد.

اتیلوژی مال اکلوژن کلاس III مالتی فاکتوریال است، زیرا با یک تداخل بین ارث و فاکتورهای محیطی وجود دارد.

مال اکلوژن کلاس III به دو فرم دندان‌ی و اسکلتی دیده میشود، نوعی که مربوط به عدم هماهنگی استخوانی کرانیوفاسیال است طرح درمان مشکلتری دارد و تمایل به رلیپس آن بیشتر است.

درمان زود هنگام مال اکلوژن کلاس III از این لحاظ مورد توجه قرار گرفته است که نیاز به درمان در دوره دندان‌های دائمی را کم می‌کند، زیرا در دوره دندان‌های دائمی تنها میتوان از درمان‌های استتاری یا جراحی با شدت کمتر ویا انجام جراحی بر یک فک استفاده کرد.

هدف از این مطالعه آنالیز شواهد علمی در رابطه با نتایج واقعی درمان‌های ارتوپدیک مال اکلوژن کلاس III است.

این مطالعه مروری به این منظور صورت گرفته است که بتواند به سوالات رزیر پاسخ دهد:

(۱) آیا درمان ارتوپدیک زود هنگام مشکلات کلاس III موثری است؟

(۲) کدام روش درمان موثرتر است؟

(۳) آیا نتایج درمان پایدار هستند یا نه؟

در این مطالعه مروری مقالاتی را که در مورد رابطه بین درمانهای زود هنگام ارتوپدی و مال اکلوژن کلاس III است مورد بررسی قرار دادیم.

این مقالات به کمک اطلاعات موجود در اینترنت (EubMed)، ژورنالهای معتبر بدست آمدند واز کتب مرجع نیز بهره گرفته شد.

نتیجه بدست آمده این بود که درمانهای اولیه که اساساً بر پایه چانه بند و دسته‌های فانکشنال بودند اثربخشی کمتری نسبت به درمانهای کنونی که استفاده از فیس ماسک به همراه گسترش سریع فک بالا میباشند، دارند.